

Dauids hopplösa kamp mot Goliat

För en del år sedan kontaktades GT av en man som kommit i delo med en stor biltillverkare. Om vad minns jag inte längre, men det var lille Dauids kamp mot Goliat.

Mot sig hade lille David inte bara jätten Goliat, utan också Goliats alla advokater och jurister.

För lille David var det en kamp på liv och död. Han var tvungen att få Goliat att erkänna ett begånget misstag. Lyckades det skulle den skada han lidit kunna repareras och hans firma leva vidare.

För Goliat, å andra sidan, gällde striden en spottstyver, i pengar. Men mycket mer, i prestige.

Därför gick Goliat inte David till mötes. I stället lät man lilleman brotta sig trött. Goliats taktik blev att avvakta, se tiden an, förhala och göra ingenting.

Under den avsevärda tid som ingenting hände kunde David inte använda den maskin som det trättes om. Han hade heller inte råd att laga den eller köpa en ny. Det han kunde hoppas på var en snabb seger och ett skadestånd som ersättning för de pengar han förlorade när hans levebröd var oanvändbart.

David kämpade för sitt liv, men för varje dag utan en uppgörelse blev han allt svagare.

Han sprattlade emot efter bästa förmåga, men var i längden chanslös.

När motståndaren självdött kunde Goliats advokater återgå till större och viktigare ärenden. Som till exempel att hitta nya framgångsrika sätt att årligen lura skattmasen på så många miljoner som möjligt.

Jag erinrar mig Dauids hopplösa kamp mot Goliat, nu när debatten blossat upp om hur bjässen Telia agerar gentemot somliga kunder, som inte ges några valvärda namnet.

Antingen viker de sig direkt och förlorar pengarna som Telia kräver dem på, för samtals de aldrig ringt.

Eller också tar de strid och riskerar att förlora ännu större belopp i advokat- och rättegångskostnader.

Hopplöst läge? Nej, inte så länge det finns åsiktstorg som det här.

Skriv hit, du också, och be Telia förklara varför viljan att ta kundernas problem på allvar är så försvinnande liten!

16/3-2004

Sten Jutéus

sten.juteus@gt.se

LÄSO